

At fortælle andre om høretabet

Undladelse, situationel vurdering, åbenhed er de strategier, som unge med høretab vælger, når de tænker deres funktionsnedsættelse ind i en social kontekst.

Et kendetegn ved høretab er, at det lader sig skjule. Det betyder, at det ofte er den enkelte, der lever med et høretab, som står alene med ansvaret for at fortælle omgivelserne om høretabets tilstedeværelse og betydning. I artiklen ”At fortælle andre om høretabet” beskrives nogle af de overvejelser, de unge har for og imod at fortælle omgivelserne om høretabet, og det bliver meget tydeligt, hvilke strategier de vælger.

”Jeg har prøvet en enkelt gang, at der var en, der ikke ville have mikrofon på, og så sagde jeg bare til ham, ’Hvis det er vigtigt for andre at høre det, du siger, så er det også vigtigt for mig’, og så er den diskussion ligesom lukket. (...)

Den unge kvinde, der citeres ovenfor, har valgt *åbenhed* som sin strategi i den pågældende situation. Andre unge ville i en tilsvarende situation foretrække at være mere anonyme om deres høretab og snarere vælge *undladelse*.

De unge træffer forskellige valg. Fælles for dem alle er, at der ofte er mange overvejelser bag – og at de overvejelser til tider kan fylde meget. Det kan handle om, hvad man ønsker at dele om sig selv eller hvordan omgivelserne vil reagere på informationen? Vil man blive fravalgt eller set som mærkelig? De unge har hver især deres egne begrundelser for de valg, de træffer.

Uanset strategi opfordrer forfatterne af artiklen til at være opmærksom på den usikkerhed, som de unge føler i forhold til deres høretab og de situationer, hvor høretabet bliver dominerende.

Anerkend at det kan være svært at tale åbent om høretabet. Respekter, at den unge ikke nødvendigvis har lyst til at dele viden om høretabet med andre, men også at dette kan være en proces, hvor målet er at understøtte den unges trivsel uanset, hvilken strategi, vedkommende mener, er hensigtsmæssig, lyder et råd.